

[Oluf Pedersen.]

ling, og at det maa klares, hvem der er for, og hvem der er imod Hævdelsen af Lige-retten til Grundværdien.

Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling, saa vi inden den foreslaaede Ikrafttræden 1. April næste Aar kan faa en Lov ud af det.

Formanden: Som sidste Taler har det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen Ordet for at forelægge et tidligere anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Valdemar Thomsen): Jeg har herved den Ære for det høje Ting at forelægge *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 76 af 21. Marts 1930 om Radiospredning.*

Det Spørgsmaal, vi hermed rejser, er, om alle licensberettigede Lyttere gennem direkte Valg skal have Medindflydelse paa Radioraadets Sammensætning, et Spørgsmaal, der, som bekendt, ikke er af ny Dato, idet det har været diskuteret, lige saa længe Raadet har eksisteret, og Krav om en saadan Valgret har været stillet Gang paa Gang. Jeg tror, at det nu er vokset til en saadan Styrke, at det ikke fortsat lader sig afvise.

Det er ikke nogen lang, men alligevel en kolossal Udvikling, der har været i alt, hvad der knytter sig til Radiospredningen — naar lige undtages Lytternes Rettigheder. Det gælder om at ændre Radioraadets Sammensætning fra at være bureaukratisk til at være demokratisk. Det er paa høje Tid at ændre Lytternes problematiske Indstillingsret vedrørende et Mindretal af Raadet til almindelig Stemmeret ved Valg af Radioraadets Flertal.

Ret interessant er det at se, hvordan man oprindeligt — det var i 1925, da der endnu kun var 26 000 betalende Lyttere mod nu omtrent 600 000 — tænkte sig den fremtidige Ledelse af Radiofonien. Der var da nedsat et alsidigt Udvalg bestaaende af 38 Medlemmer, hvis Flertal foreslog, at Radioraadet skulde bestaa af 39 Medlemmer — sandsynligvis med den Bagtanke, at der saa blev Plads til dem alle 38. Der var Repræsentanter bl. a. for Trafikministeriet og Undervisningsministeriet, for Solistforbundet og for Solistforeningen, for Arbejdernes Oplysningsudvalg, Dramatikernes Forbund, Forfatterforeningen, Forsvarsministerens Foredragsudvalg, Skuespillerforbundet, Musikernes Landsforbund og Radiobrancheforeningen. Solister, Forfat-

tere, Skuespillere og Musikere o. s. v. var der altsaa tænkt paa, men ikke paa dem, der skulde betale, nemlig Lytterne, og derfor delte Udvalget sig i et Flertal og et Mindretal. De saakaldte Lytterrepræsentanter foreslog Aktieselskabsformen med et Repræsentantskab af en noget lignende Sammensætning som det foreslaaede Raad og med en Bestyrelse bestaaende af 8 Medlemmer, hvoraf 2 skulde vælges af Industrikapitalen og 2 af Lytterne. Jeg tør nok antyde, at Lytterne er vel rejst med Repræsentanter, der mener, at Industrikapitalen skal have lige saa stor Indflydelse som Landets Lyttere tilsammen. Forhaabentlig er de Repræsentanter, der udpeges, blevet bedre med Aarene, men alligevel vil det sikreste nok være, at Lytterne selv afgør, hvem der paa dette vigtige Omraade skal føre Ordet paa deres Vegne.

Resultatet af Rigsdagens Overvejelser dengang blev Loven af 13. Marts 1926, der fastsatte Radioraadets Medlemstal til 9, deraf 3 Repræsentanter for Lytterforeningerne. Dette Forhold ændredes ved den nugældende Lov af 21. Marts 1930 derhen, at Lytterne, d. v. s. Lytterforeningerne, fik Indstillingsret for 6 af 15 Raadsmedlemmer. Samtidig — og dermed er vi inde paa et nyt Skraaplan — fik Rigsdagen Ret til at vælge 4 Repræsentanter. Begrundelsen for dette Skridt, som givet er i Strid med Grundlovens Aand, var, saa vidt jeg har forstaaet, den, at Rigsdagens Repræsentanter passende kunde være Talsmænd for de Lyttere, der stod uden for Klubber og Foreninger. Saafremt man nu, hvad jeg oprigtigt haaber ogsaa for Rigsdagens Skyld, for dens Prestiges Skyld, tiltræder vort Forslag om direkte Valg, er Rigsdagen formentlig ogsaa indforstået med, at disse Repræsentanter for de uorganiserede Lyttere trækkes tilbage. Derved vil vi faa rene Linier i Administrationen, og det maa vel nok kunne opveje det Par Ben, der her er Tale om.

Det er aldeles ikke uden Grund, at der blandt Lytterne er, man kan godt sige stærk Utilfredshed med den nuværende Ordning. Det er nemlig ikke Statens, men Lytternes egne Penge, der administreres, derfor manglede det bare, at Lytterne ikke skulde have den afgørende Indflydelse paa Radioraadets Sammensætning.

Sandsynligvis vil der nu som tidligere — saa megen Respekt har man dog for Vælgernes Mening — blive givet Udtryk for Sympati med Princippet i Forslaget; om der er noget at have den i er saa et